

der skal vindes derved for Hospitalet, er jo det, hvortil ogsaa den tilføjede Bestemmelse om Apotekets Drift sigter, at man saa kan sælge Privilegiet og derved tilvejebringe en Tilskudskapital, som ogsaa kan anvendes til Hospitalet. Det har jo forudsat Justitsministeriets Samtykke med Hensyn til Anbringelsen af et saadant solgt Privilegium paa et af Justitsministeriet godkendt Sted i Kjøbenhavn, men altsaa uden for Hospitalets Grund. Saa vidt jeg forstaaer, er Mening en at sælge Privilegiet som et reelt Privilegium, saaledes at det ny Apotek, som anbringes paa et af Justitsministeren godkendt Sted i Kjøbenhavn, bliver et reelt privilegeret Apotek. Dette er i Strid med de Ønsker, man altid har næret og med det i lang Tid udfoldede Arbejde for at afskaffe og ikke forøge de reelle Privilegier. Det er noget, som jeg ikke har undersøgt, og jeg kan derfor ikke ganske bestemt udtale mig derom, men det forekommer mig, at det havde været mere i Overensstemmelse med de Tanker, som laa til Grund for Stiftelsen af en Fond ved Hjælp af en Afgift af de personlige Privilegier, som vistnok fra Aaret 1893 bliver afkrævet dem, om man fra denne Fonds Side kunde indløse Privilegiet. Det vilde skaffe Hospitalet omtrent det samme, formoder jeg, ikke synderlig mindre og i alt Fald ikke meget mere end det, det nu kan faa ved Salget, og saa bliver det for Fremtiden et Hospitalet uvedkommende, naturligvis personligt Privilegium. Det er i alt Fald en Tanke, som er falden mig ind, idet det vilde være mere i Overensstemmelse med de Planer, man hidtil har haft med Hensyn til Maaden, hvorpaa man skulde komme af med de reelt privilegerede Apoteker. For saa vidt det altsaa muligvis kan forhandles yderligere, vil det i alt Fald heller ikke være udelukket ved Lovens Bestemmelse, thi der staaer jo kun, at det kongelige Frederiks Hospitals Apotek kan anlægges uden for Hospitalets Bygninger paa et af Justitsministeriet godkendt Sted i Kjøbenhavn. Finder man den antydede Vej praktikabel og hensigtsmæssig, vil den ikke herved være udelukket.

Folketinget har saa endelig tilføjet en Bestemmelse i en ny § 3, hvis første Punktum lyder saaledes: „Saa snart Hospitalet helt eller delvis tages i Brug, indgaar det under Statsdrift, og dets Budget optages paa de aarlige Finanslove.“ Konsekvensen af, at den tidligere Stiftelses Formue bruges til Nybygninger, saa at den ikke længere har nogen Formue, er gan-

ske naturligt den, at Driften fuldstændig maa betales af Statskassen, og at Budgettet maa optages paa de aarlige Finanslove. Det bliver saaledes ikke mere som nu, hvor der paa Finansloven kun findes opført et Tilskud, medens Budgettet findes i Anmærkningerne. Naar Forholdet imidlertid i denne Henseende forandres, rejser det Spørgsmaal sig, om der dog ikke kræves et Supplement til denne Lov henimod den Tid, den skal træde i Virksomhed, om der med andre Ord ikke inden for det i Lovforslaget nævnte Tidsrum af 6. Aar bør søges tilvejebragt en Slags organisatorisk Lov for Hospitalets Drift, Bestyrelsesmaade osv., thi dette bliver ikke overflødig derved, at Budgettet findes paa Finansloven. Tænker man paa andre store Institutioner som Landbohøjskolen osv., vil man finde saadanne organisatoriske Lovbestemmelser, der ganske naturligt henimod den Tid, da Loven skal træde i Kraft, ville være at træffe. Men nogen Nødvendighed for at optage noget derom i dette Lovforslag vil i ethvert Tilfælde ikke kunne siges at foreligge.

Der er et andet Forhold, der ogsaa i Ministeriets Bemærkninger forudsættes at skulle gøres til Genstand for en supplerende Lovgivning. Det er nemlig de bestaaende Regler om Hemmeligholdelsespligten med Hensyn til ugifte Kvinder, der føde paa Hospitalets Føde- og Plejestiftelse, og deres Børn. Ministeren mener, at disse Bestemmelser bør hæves, men dette forekommer mig ikke at staa i nogen nødvendig eller blot naturlig Forbindelse med nærværende Lovforslag. Og hvad dette Spørgsmaals Realitet angaar, vil jeg sige, at det er et af de Punkter, som det vistnok vil være vanskeligt at tilvejebringe Enighed om. Jeg ved ikke, om Stemningen i den Henseende nu har forandret sig, men den afdøde udmærkede Forstander for Fødsels- og Plejestiftelsen, Professor Stadfeldt, var meget imod at ændre disse Bestemmelser og tog paa flere offentlige Møder for en halv Snæs Aar siden til Orde derimod. Det er let at se, hvilke krydsende Hensyn der her gøre sig gældende, og jeg vilde ikke anse det for naturligt, om man satte det i nogen nøjere Forbindelse — det har det i ethvert Tilfælde ikke — med det nærværende Lovforslag. Jeg vil betragte det som givet, at man ved at vedtage et Lovforslag som dette maa forbeholde sig fuldstændig fri Hænder med Hensyn til, hvad der paa dette Punkt kunde være at ændre eller at bevare.

Slutningspunktummet af den ny § 3